

Familien Hansen på Gamletangen

Ole Hansen (1880-1955) flyttet i 1895 til Gjøvik. Ganske snart fikk han arbeid på Gjøvik Støperi hvor han i 1900 oppgis å være former. Han bodde da i Ramstads gård. Ole var sønn av Hans Johansen og Karoline Olsdatter fra Søndre Land. Ole giftet seg i 1901 med **Mathilde Jensen (1878-1954)** som var datter av Jens Larsen på Røyselien ved Minnesund. Ekteparet slo seg ned i Skattumsvillaen i Skolegata 14, nåværende Skolegata 12.

Fra Tongjordet i 1952: 1. Familien Rabes hus under bygging, 2. Søndre Tangen hvor familien Hansen bodde 1911-1918. Dette ble kjøpt av gartner Sigmund Granvin i 1937. 3. Granvins drivhus. 4. Gamletangen, 5. Solerud. Gata fikk senere navnet Kallerudbakken. Husmannsbruket Kallerudbakken lå selvfølgelig på Kalleruds grunn og hadde intet med Tongjordet å gjøre. Navnegiverne har vel ønsket å ta vare minnet om husmannsbruket, selv om gata lå på Nedre Gjøviks grunn. Bilde: Mjøsmuseet

I Skattumsvillaen bodde det i 1910 16 personer. Blant dem var Lorentz Nitter med kona Milli og tre barn. Nitter hadde vært prest på jernbaneanlegget til Gjøvik. Familien har fulgt med på anleggsarbeidet nordover og bodde på forskjellige steder. I 1900 bodde de på Harestua gård, men flyttet samme år til Presteseter på Vestre Toten. Der ble datteren Augusta (Agga) født. Etter endt tjeneste der fikk han stilling som hjelpeprest i Gjøvik. Fra 1910 til 1915 var han sogneprest i Vardal. Sverre Skattum med kona Marie og sønnen Sverre Holm Skattum bodde også i huset i likhet med Mathilde og Ole Hansen med de fire eldste barna.

Gamletangen

Gamletangen var en husmannsplass under Nedre Gjøvik som i 1865 hadde to husmenn med sine familier. Nikolai Andersen, f. 1837, var husmann med jord. Husmannen Ole Johannessen hadde også jord og var i tillegg sagbruksarbeider. 10 år senere, i 1875 var så vel Andersen som Johannessen ute av bildet. I stedet

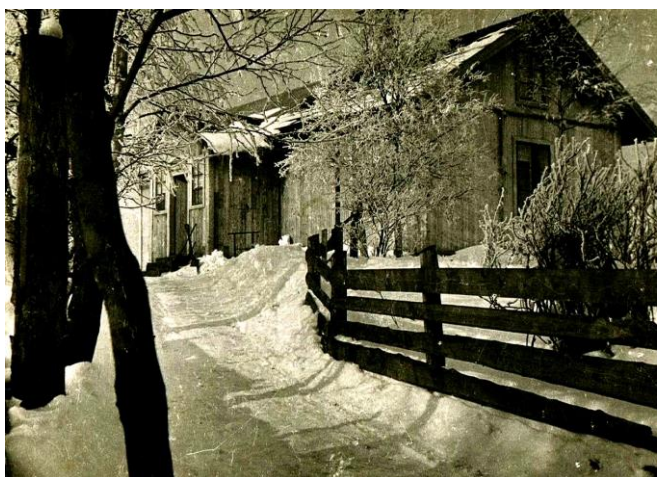
var Ole Johnsen, f. 1825, husmann med jord. Han må ha vært på «hovedbølet», på den gamle husmannsplassen, som etter hvert fikk adressen Kallerudbakken 1. Mathias Christoffersen var husmann og møller. Han disponerte altså ikke jord, og det må antas at han bodde på «Solerud» som fikk adressen Kallerudbakken 5.

Ved folketellingen i 1891 ser det ut til at husmannsvesenet gikk mot slutten, og Gjøviktangen hadde på det tidspunktet bare Hans Mathiassen, f. 1844, som husmann. Han forpaktet fra 1899 Gjøviktangen av Alf Mjøen. Det bodde i 1891 12 personer på stedet fordelt på Gamletangen og Solerud. Av de fem voksne var fire av dem fabrikkarbeidere. Det har vært en stadig utskifting av beboere for i 1900 var beboerne fra 1891 borte. På Gamletangen bodde Rangdi, f. 1832, og Hans M. Tangen, f. 1843. Gjøvik-tangen var kommet til som et nytt hus, det som ble Alf Mjøens vei 2B. I dette bodde 12 personer og to av de voksne mennene i huset hadde arbeid ved nyanlegget til jernbanen.

I Tangen nordre, Gamletangen, bodde i 1910 dagarbeidersken Anne Tangen, f. 1860, med to sønner. I Tangen søndre bodde Martinus Tangen, f. 1867.

Mathilde og Ole Hansen flyttet i 1911 til Tangen søndre. Det bodde de til de kjøpte Gamletangen og flyttet dit i 1918.

Det vesle husmannshuset på Gamletangen rommet den tallrike familien Hansen. I 1957, etter at Mathilde og Ole var borte, ble huset påbygget en etasje. Jenny og Jens med sine fire barn bosatte seg i første etasje, mens Margith og Valborg måtte ta til takke med etasjen over..

Han bodde der med kona Guri, f. 1873, og sju barn. I tillegg leide de bort rom til de godt voksne vedhuggerne Per Olsen Lauli, f. 1833 og Hans Tangen, f. 1831. Det var også plass til ugifte Randi Tangen, f. 1831, som arbeidet med husgjerning. Ett av barna til Guri og Martinus, Gunda, f. 1910, har i intervju fortalt at faren i 1905 kjøpte Melby fra Søndre Kopperud. Der bygde familien nytt hjem og ble selveiere. I henhold til folketellingene bodde de imidlertid i Søndre Tangen i 1910. Gunda har også fortalt at huset på Melby kom fra «toppen av Tonga», der den tekniske skolen ble bygget, dvs. Berghusskogen. Det eneste mulige huset må ha vært hytta til Alf Mjøen, men da har flyttingen foregått på et senere tidspunkt. Hytta må derfor ha blitt benyttet til et annet formål på Melby.

Bronsetra var fra 1919 eiet av Hunndalen småbrukerlag. De leide ut havning til faste priser pr dyr. Dit gikk Mathilde Hansen med buskapen om sommeren og lå der noen uker. På bildet ses Mathilde Hansen til venstre, Ole Hansen (med ryggen delvis til) til høyre.

Sommerhamn

Havnedyr mottas på Bronsetra.
Henv. til Ole J. Linnerud, Vardal
eller Rolf Kristiansen, pr. Gjøvik.
Samhold Velgeren 15. mai 1946

Bronsetra

tar i år mot havnedyr som vanlig. Melkekuer kr. 30,—. Avlettekuer og ungdyr kr. 15,—. Kalver kr. 12,50, hvorav $\frac{1}{3}$ bet. ved innmeldelse til Thorleif Kristiansen, Vardal Herredskassererkontor.

Velgeren 14. mai 1941

Flytting til Tongjordet

Mathilde og Ole flyttet i 1911 til Tangen søndre. Der ble de boende til de i 1918 kjøpte husene på Gamletangen. Eiendommen ble fradelt fra Nedre Gjøvik i 1943 og skjøtt over til Ole Hansen som dermed ble selveier på arealet som var 3.250 m². Husmannsbruket hadde selvfølgelig fjøs og låve for husdyrene, og Mathilde og Ole holdt lenge ku. Husene sto til langt inn på 1950-tallet.

Fra Gamletangen på 1930-tallet. Fra venstre: Gudrun Hansen (g.m. Aksel Hansen), Jenny Hansen, Ole Hansen, Janna Hansen, Bjørn Hansen (sønn av Gudrun og Aksel Hansen), Margith Hansen, hunden Kora med ukjent person bak, Valborg Hansen

Søstrene Hansen. Fra venstre: Valborg, Jenny, Janna og Margith

Hageselskap på Gamletangen i 1953. Fra venstre: Jenny Pettersen, Solveig Kristiansen (nabo over vegen), Margith Hansen, Jens Pettersen med Bjørg på fanget, Mathilde Hansen, Dagmar Marthinsen (nabo fra tiden på Brøttum), Randi Pettersen, Jenny Pettersen, Aksel Hansen

Røyselien på Minne var Mathilde Hansens barndomshjem. Her er hele storfamilien på besøk i pinsen 1956. Fra venstre: Margit Hansen, Jenny Pettersen, Gunvor Hansen (g.m. Aksel Hansen), Mathilde Hansen, ukjent, Marith Pettersen, ukjent, Bjørg Pettersen, Janna Hansen. Fotograf er Jens Pettersen.

Marith Evensen, barnebarn til Mathilde og Ole, har fortalt at bestemoren gikk til Bronsetra med kua. Der var hun seterbudeie deler av sommeren. Hunddalen småbrukerlag dannet et seterlag som i 1919 kjøpte Bronsetra. Folkene på Gamletangen må ha vært medlemmer og på den måten fått leie sommerhavn for bølingen sin.

Mathilde var ikke redd for å ligge på setra alene, men i nabolaget hjemme var hun ikke trygg. Hun hevdet hardnakket at hun kunne «se» de underjordiske bak låven på Øvre Gjøvik, og disse måtte en stelle pent med. Huldrejentene var lett kjennelige på halen som var synlig under stakken. Datteren Margith hadde også samme overbevisning og de fortalte ivrig om dette i familien. Barna til Jenny var ofte tilhørere, men lot seg sjelden imponere.

Flyfoto Widerøe 1961: 1. Granvins gartneri, 2. Ole Hansens «mancave», 3. Gamletangen, 4. Solerud

Ekteparet Hansen utnyttet jorda på Gamletangen godt. Det arealet som ikke måtte nyttes til for til dyra ble brukt til å dyrke jordbær og grønnsaker. De hadde et lite stykke til erter. Belgene ble møysommelig rensket og ertene tørket til senere bruk. Ole hadde bygget seg en riktig «mancave» der ingen andre hadde adgang. Det var en liten hytte i hjørnet mot Solerud. Der kunne han sitte i lange stunder og nyte kaffe som han kokte på ovnen. Ole hadde en hjertelidelse som plaget ham. Han hadde konsultert den svært lokale dr. Noer som mente at han måtte ta medisiner for dette. Dette mente Ole at han like godt kunne ordne selv. Han tørket urter som

han plukket og kokte te av dette. Denne inntok han i hytta hver dag. Da han mistet Mathilde i november 1954 var sorgen tung å bære. Han sluttet med sin naturmedisin men fortsatte å bruke hytta som før. Da han døde i april året etter ble han funnet der av familien.

Tongjordet var fra 1935 en del av Gjøvik by og fikk etter krigen en intens periode med utvikling av boliger. Det var en selvfølge at disse fikk innlagt vann og gode sanitære forhold. Slik var det ikke for husene i Kallerudbakken, fire i tallet. Disse lå nemlig i nabokommunen Vardal som hadde store problemer med å knytte husstandene til sitt nett for vann og avløp. I flere år forsøkte Vardal kommune å få til en avtale med Gjøvik om vann. Der var det ingen entusiasme for forslaget fordi det i alle år, fram til kommunesammenslåingen i 1964, var en kamp om innbyggere. Vardal tillot utvikling av boligområder rundt Gjøvik. De som bodde i disse områdene nøt godt av å kunne bruke byens tilbud på alle måter, og mange hadde sitt arbeid der.

Beboerne på Vardal-siden i Kallerudbakken måtte lenge klare seg med utedo og vann fra brønner. Først i 1957 ble det en avtale mellom kommunene slik at disse eiendommene ble tilkoblet. Janna Hansen bodde hjemme og var på slutten av sitt korte liv. Etter at vannet var tilkoblet kunne hun høre at det strømmet fra krana på kjøkkenet. Hun ble fra seg av glede da hun hørte dette og forsto at slitet med vannet som moren og søstrene hadde hatt var over. Ikke lenge etter døde hun, bare 43 år gammel.

Mathilde Hansen døde i 1954 og Ole året etter.. De hadde ordnet det slik at Margith og Janna tok over eiendommen allerede i 1943. Janna døde i 1957. Hun var ugift og søsknene arvet henne. Etter et arveoppgjør ble hjemmel til Gamletangen overført til Margith og Valborg med like andeler. I 1963 utstedte Margith og Valborg Hansen festekontrakt til Jennys ektemann, Jens Pettersen, på tomt i Kallerudbakken 3.

Fire huseiere på Kallerudbakken ber om tilknytning til Gjøviks vannledning

Øverst på Tongjordet, på Kallerudbakken, ligger det fire hus like innenfor grensen på Vardals side. De fire huseierne har i lengere tid søkt om å få tilknytning til Gjøviks hovedvannledning som går langs Johan Castbergs gate, d. v. s. praktisk talt utenfor veggen til de fire husene — det er 7 meter til det som ligger lengst unna. Hittil har det ikke lyktes å oppnå vann. Vardal har den gode grunn å anføre at kommunen ikke har noen vannledning der, Gjøvik kan så vidt vi forstår gå med på tilknytning til Gjøviks ledning, men det må utstå til vannverket er utvidet. Det siste er i og for seg en plausibel grunn, men det gjelder her fire husholdninger hvor det ikke blir tale om vann annet enn til vanlig husholdningsbruk. Ting som bad og water kommer ikke på tale.

Samhold 20. november 1951

Barna til Mathilde Røyselien (1878-1955) og Ole Hansen (1880-1956)

Harald Hansen (1902-1987)

Margith Hansen (1904-1992)

Aksel Hansen (1907-1967)

Olav Hansen (1909-2004)

Janna Hansen (1914-1957)

Jenny Hansen (1917-1994)

Valborg Hansen (1920-2002)

1. Harald Hansen (1902-1987)

Harald Hansen begynte i 1916 som alt-mulig-mann ved Gjøvik Postkontor som lå i Bakkegata 3. Bertram Andresen var postmester den gang og han eide gården hvor postkontoret lå. Harald har fortalt at lønnen for arbeidstid fra kl. 6 på morgenen til kl. 7 var 50 kroner pr måned. De tre første årene var det Andresen som utredet lønnen til sine sju ansatte. Fra 1919 kom pengene fra Postverket som leide lokaler av Andresen. I 1920 ble Harald forfremmet til postbud med rute i Gjøvik sentrum. Det var ikke vanlig med postkasser, så brev og aviser ble levert på kjøkkenbordet inne hos folk. Helt fra starten hjalp han postmesteren med sortering av post og pakker, selv om dette ikke inngikk i jobben. Dette arbeidet fordret etter hvert en egen stilling som kaltes pakkemester, som Harald selv tiltrådte i 1945.

Harald Hansen var en lidenskapelig skøyteentusiast selv om han aldri gikk aktivt som konkurranseløper. I mange år instruerte han løperne i Gjøvik Skøyteklubb og var fast leder av klubbløpene. I en årrekke satt han også som formann i Oppland Skøytekrets. I fritiden rakk han å dyrke sjakk-sporten som på den tid kunne utøves som postsjakk.

Harald Hansen klar til tur med motorsykkelen.

Bertram Andresen var postmester og Harald Hansens første arbeidsgiver.

Harald giftet seg i 1932 med Helene Klethagen fra Snertingdal. De bygde seg hus i Ragnhildvei 23 i Gjøvik. Huset er fortsatt i familiens eie. Helene og Harald fikk barna Arne og Ragnhild.

Oppland Arbeiderblad 25. mai 1972
Da Harald Hansen 1. juni 1972 gikk av med pensjon kunne han se tilbake på 56 år i Postens tjeneste.

Oppland Arbeiderblad 10. juli 1982
Harald Hansen ga aldri opp sjakken som var hans favoritt-hobby.

2. Margith Hansen (1904-1992)

Margith var den eldste datteren til Mathilde og Ole Hansen og bodde på Gamletangen, eller Tonga som det ble kalt, hele sitt liv. I mange familier på den tid var det vanlig at minst ett av barna, gjerne den eldste datteren, ble boende hjemme hos foreldrene. De forble ugifte og ubetalte, nærmest for å sikre foreldrene pleie i alderdommen. Denne tankegangen kan ha vært tilfelle for Margith også, og hun giftet seg aldri. I hvert fall ble det slik. Hun passet huset, stelte hagen og tok seg av husdyrene så lenge de holdt slike på Tonga. I yngre år hadde hun forskjellige jobber. Margith var usedvanlig flink syerske og påtok seg oppdrag for familier i nabolaget. En periode arbeidet hun for en familie i Oslo.

Selv om hun ikke hadde egne avkom ble det til at hun arbeidet med omsorg for barn i nærmere to tiår på slutten av yrkeskarrieren. Barneparken i Berghus skogen hadde vært i drift i fire år da Margith begynte der i 1954. Behovet for skikkelig husrom for barnehagebarna førte til at det i 1957 ble bygget skikkelige lokaler ved lekeplassen nedenfor Lundsgate. Margith ble med på flyttelasset og ble der kollega med Inger Johanne Brufladt. I 1972 gikk hun av for aldersgrensen. Kanskje skyldtes det hennes oppvekst i en stor søskenflokk, men Margith ble uansett sterkt hyllet for sin innsats for barna og familiene. «*Alle ungene blir*

Margith Hansen med barna i Tongjordet barnehage.

Nysgjerrige barn med Margith Hansen i bakgrunnen en kald vinterdag i 1959.

glad i henne , og det er ikke til å undres over når en ser den kjærligheten og omsorgen hun omgir seg med overfor ungene og den kontakten hun greier å få med hver enkelt av dem» er ett av utsagnene om Margith. Hun var klok og var spesielt oppmerksom mot de barna som trengte ekstra omsorg.

Margith bodde i barndomshjemmet på Tonga hele livet. Det gjorde også søsteren Valborg som riktig nok hadde hybel hos familien Schonhowd.

Margith Hansen på Gamletangen med tantebarna Bjørg, Randi og Marith, alle Pettersen.

3. Aksel Hansen (1907-1999)

Aksel Hansen giftet seg med **Gunvor Strømsodd (1910-1991)**. Hun var datter av Anna Larsen Grorud og Erik Andersen Skute, begge fra Gran. Da Aksel giftet seg arbeidet han på en av Krabygårdene på Østre Toten. Senere var han industriarbeider. Ekteparet bosatte seg på Gran, men flyttet senere til Hønefoss. De fikk barna Else og Bjørn.

Gunvor og Aksel Hansen

Ringerikes Blad 8. juni 1994

De siste årene av livet hadde Aksel Hansen mulighet til å komme på avlasting på Austvoll på Ringerike.

4. Olav Hansen (1909-2004)

Olav Hansen vokste opp på Gjøviktangen sammen med sine seks søsken. I sin ungdom var beskjeftigelsen blant annet arbeid i en forretning, og han var postbud. I 1932 reiste Olav til Brandbu og begynte i snekkerlære. I hele 32 år var han ansatt som trappesnekker i Veierøds Snekkerverksted. Olav giftet seg i 1935 med **Hjørdis Kværnstuen (1910-1994)** fra Odnes. I 1939 bygget de seg enebolig i Kjølvegen på Brandbu, og mens de bodde der fikk de barna Per og Solveig.

Olav Hansen

Interessen for å komme tilbake til barndommens trakter ble for stor og i 1965 flyttet de til Gjøvik. Olav fikk da arbeid ved Gjøvik Møbelindustri og senere ved Fredheim Trevarefabrikk. De leide i denne perioden husrom på Øvre Gjøvik. I 1977 kjøpte Hjørdis og Olav hus på Raufoss og flyttet dit. I kjelleren drev Olav sitt eget snekkerverksted. Etter sju år solgte de huset og flyttet til blokkleilighet i Kallerudvegen, et langt steinkast unna Olavs barndomshjem. Den siste posten i yrkeskarrieren var å betjene vaktmesterjobben i borettslaget der de bodde.

Olav Hansen var i yngre dager en allsidig idrettsmann. Det gikk mest i bane- og terrengløp, men det ble også mange orienteringsløp. På vinterstid var det Birkebeinerrennet som var det store for Olav med mange gjennomførte turer over fjellet.

Huset til Hjørdis og Olav Hansen i Kjølvegen i Brandbu

Per Hansen

Olav og Solveig Hansen

5. Janna Hansen (1914-1957)

Janna Hansen giftet seg aldri og hun fikk ikke noe langt liv. Under krigen arbeidet hun som hushjelp for familien Korshavn i Gjøvik. I 1945 var hun på Brandbu, og senere hadde familien Snartum på Dokka gleden av å ha henne som husholderske. En øyesykdom førte til at Janna gradvis mistet synet. For om mulig å få hjelp for dette var hun en periode innlagt på det private St. Torfinns klinikk hospital på Hamar som ble drevet av nonner. De siste årene av livet tilbrakte hun på Tonga hos søstrene sine. Janna var rammet av en alvorlig sykdom og var det stort for henne i 1957 å kunne høre at vannet fosset fra krana på kjøkkenet. De hadde endelig, etter mange års venting, fått innlagt vann. Hun mintes da alle de tunge takene som moren, hun selv og søstrene måtte ta med bæring av vann fra brønnen til vask og husholdning.

Janna Hansen

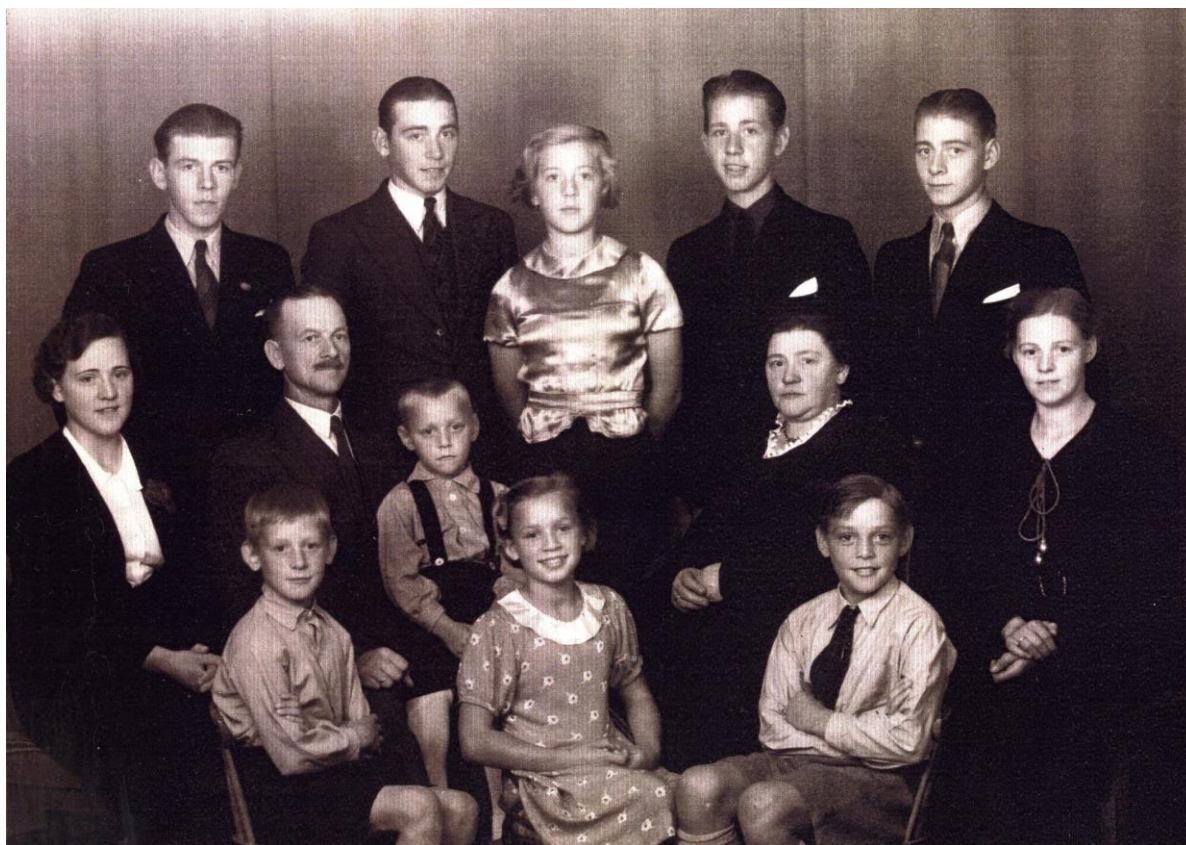
Øvre Tongjordet og Kallerud 1991. 1. Søndre Tangen, Alf Mjøensveg 2B, 2. Gamletangen, Kallerudbakken 1, 3. Pettersens hus, Kallerudbakken 3, 4. Solerud, Kallerudbakken 5

6. Jenny Hansen (1917-1994)

Jenny giftet seg i 1939 med **Jens Pettersen (1917-2008)**. Han var sønn av Marie Kristiansen (1888-1967) fra Lillestrøm og Even Pettersen (1890-1964) fra Søndre Land. Da Jens ble født var adressen Granerud ved Vestre Totenveg, som den gang lå i Vardal, og Even var kjørekar for Kasper Andresen. I 1920 bodde familien i baker Andresens gård i Storgata i Gjøvik. Det skulle bli et langvarig ansettelsesforhold hos Andresen, og da Even sluttet i 1963 hadde han 56 års ansiennitet. For dette mottok han Kongens fortjenstmedalje for lang og tro tjeneste. I de siste årene arbeidet Even som inkassator for Andresen. Marie og Even flyttet til datter Ragnhild og hennes mann Kolbjørn i Johan Castbergsgate 16 og tilbrakte sine siste leveår der.

Jenny Hansen

Familien Pettersen som bodde i Andresens gård i Storgata. Bakerste rekke fra venstre: Alf, Jens, Olaug, Eivind og Petter. Midterste rekke: Ragnhild, Even (far) med Reidar, Marie (mor) og Else. Forreste rekke: Arne, Solvår (Tullemor) og Thorbjørn

Da familien Pettersen flyttet inn hos Andresen hadde de fem barn, men det skulle bli 11 i tallet. Sønnene fikk prøve seg i bakeriet så snart de var store nok, og flere av dem ble bakere. Av gamle Andresen fikk de «ansettelse» som hjelpegutter til en lønn av kr 1,- pr uke. Han var imidlertid påpasselig med å trekke Even for tilsvarende når han skulle ha lønn. Jens Pettersen kom også inn i faget og avsluttet yrkeskarrieren med eget bakeri og utsalg i Ålesund. Jenny og Jens fikk til å begynne med husrom hos søsknene Helga og Harald Christensen på Solerud som var naboeiendommen til Gamletangen. Etter moren Beathe døde i 1932 og faren Albert i 1935 hadde de plass til leieboere. På Solerud fikk Jenny og Jens i 1943 sitt første barn, datteren Marith.

Jenny og Jens giftet seg i 1939.

Flytting til Brandbu

Da krigen var over flyttet familien Pettersen til Brandbu hvor Jens startet bakerivirksomhet i egen regi. Her avla Jens svenneprøve i 1946 og ble bakermester i 1947. I 1948 valgte han å overdra bakeriet til Alf Sandbæk. Ferden gikk så videre til Brøttum der det bakeriet til Paul Rogne var ledig. Familien hadde økt ved at datteren Randi kom til verden i 1946. På Brøttum ble Bjørg født i 1948. Familien fikk bo hos Karen, f. 1903, og Paul Rogne, f. 1891, og hadde noen fine år. Jens hadde en bakerlærling og visergutt som het Lennart Samuelstuen.

Nyhet!
Kneiploff. Meget velsmakende.
Jens Pettersen.
Baker og konditor.
Brandbu.

Hadeland 8. desember 1945

Overdragelse.
Herved meddeles at jeg fra 2/6 1948 overlater bakeriet og kaféen til herr Alf Sandbæk. Samtidig vil jeg få takke hjerteligst for alle gode forbindelser som jeg håper å overføre til min etterfølger.
Ærbødigst
Jens Pettersen.
Da jeg fra 2/6 overtar Jens Pettersens bakeri og kafé, vil jeg herved anbefale mine varer, idet jeg på beste måte vil tilfredsstille mine kunder.
Ærbødigst
Alf Sandbæk.

Hadeland 29. mai 1948

Husk julebestillingene
Jens Pettersen
BAKER og KONDITOR — BRØTTUM — Telefon 4.

Ringsaker Blad 18. desember 1948

Brødrene Pettersen i arbeid hos Kasper Andresen. Jens til venstre på begge bilder

Fra Brøttum: Handelsstedet Rogne til venstre. Brøttum kirke med Mæhlum-gardene i bakgrunnen.
Bilde: Brøttum historielag

Karen (1903-2007) og Paul Rogne (1891-1972) med datteren Helga.f 1938

Fra Brøttumboka:

Gudbrand Bøhmer bygde hovedbygning og etablerte dagligvarehandel på Rogne i 1888. Samtidig flyttet han en bygning fra Nordre Mæhlum som hadde huset handel der i noen år. Etter hvert ble hovedbygningen bolig for kjøpmannen og butikklokale mens det ble etablert bakeri i det huset som var flyttet fra Mæhlum. Både Bøhmer og etterfølgeren Paul Rogne drev bakeri som en del av butikkdrifta. Bakervarene var brød og kaker som ble solgt i butikken. Det ble også tatt imot bestillinger til større selskaper. Bakeriet med slikt opplegg ble avviklet i 1943-44. Etter krigen var slutt leide Jens Pettersen bakeriet i 2-3 år. Familien bodde i andre etasje. Foruten til Rogne leverte bakeriet hans varer til bla. Mads Granum som var kjøpmann ved Bergsens stasjon og butikken som Paul Rogne eide på Sjusjøen. Leveringene til Sjusjøen Handel var nok helst ved påsketider for da gikk det buss til Sjusjøen. Leif Halvorsen var visergutt og han kunne ha opptil et par turer til Mads Granum for dagen. På den tida var det to bakerier på Brøttum og omsetningen var ikke stor nok til det. Bakeriet ble derfor nedlagt før 1950.

Midt på 1950-tallet dro familien tilbake til Gjøvik-traktene. De leide husrom hos familien Lund på Vestby. Etter kort tid ble de oppmerksom på ledig husrom på Øvre Gjøvik og flyttet dit. Jens fikk seg jobb hos baker Sverre Eliassen som etablerte seg i Gjøvik i 1953. Arbeidsvegen ble betraktelig kortere da Jenny og Jens flyttet til Ynglingen. Jens var vaktmester for dette kristelige ungdomshuset, holdt andakter og leder møter. I denne tiden hadde han også verv som kirkeverge og klokker. Men for denne aktive mannen var ikke dette nok. Som ekte bypatriot engasjerte han seg til fordel for Skibladner. Han kjente kaptein Haugland godt og sammen arrangerte de utflukter med den gamle båten. Disse var gjerne et tilbud til pensjonister og gikk til Panengen i Totenvika. Hjemturen til Gjøvik foregikk med buss. Tiltrukket av sjølivet tok Jens hyre på «Stavangerfjord» som baker og konditor. Dette holdt han på med i flere år. Arbeidsgiveren, Sverre Eliassen, syntes også at dette kunne være et velkomment avbrekk fra bakeriet. Det ble til at Jens og Sverre vekslet på med å styre bakeriet og å bake for turister på Amerika-båten.

Enda et stunt måtte Jens gjøre. På Tranberg, som var eid av Norsk Lærerlag, ble det i 1953 bygget en sportskafe ved siden av hoppbakken. Kafeen måtte selvfølgelig bli kalt «Hoppet». Denne kafeen leide Jens fra 1958 og holdt på to-tre år. Den var åpen bare på helgene i vintersesongen. I 1959 fikk de med seg begivenhetene forbundet med norgesmesterskapet på ski. I realiteten var det Jenny og barna som sørget for driften.

Sportskafeen på Tranberg høytidelig åpnet

Samhold 1. mars 1954

Jens Pettersen på terrassen foran sportskafeen.

Fra kjøkkenvinduet på Vestby ser Jenny etter døtrene sine, her i selskap med naboenta Olaug Sørлие.

Marith, Bjørg, Randi og John Arne på Vestby

Marith, Jenny, Tom og Jens Pettersen

På Gamletangen: Valborg Hansen med tante-
barnet Tom Pettersen.

På Gamletangen: Jenny Pettersen med
svigermor Mathilde hansen og døtrene Marith
og Bjørg.

Marith og Randi

Når familien Pettersen skulle på tur måtte alltid Margith og Valborg være med. Mange undret seg på hvor mange personer den lille varebilen kunne romme.

Margith og Jenny med barna foran Borgund stavkirke.

Marith, Bjørg, Jenny med Tom og Randi på Tor. Far Jens er fotograf.

Middag under enkle forhold

På Gamletangen innså Valborg og Margith at søsteren Jenny med familie like godt kunne flytte inn hos dem. De måtte bare bygge på det vesle huset en etasje. Der flyttet de ugifte søstrene inn, mens familien Pettersen inntok første etasje. Eiendommen var stor og hadde mer enn nok plass til et hus til. Jenny og Jens fikk kjøpe tomt, som fikk adressen Kallerudbakken 3, bygde hus og flyttet inn i 1962. Da var familien økt til seks idet sønnen Tom i 1955 ble født mens de bodde på Ynglingen.

Sin vane tro holdt ikke Jens ut lenge hos baker Eliassen heller. Han sluttet og begynte som reisende selger for blant annet Dagny margarin. Han holdt ikke ut i ekteskapet med Jenny heller og fant seg en ny livspartner. Sammen med henne startet han et nytt liv og en ny familie i Ålesund. Etter å ha mistet forsørgeren begynte Jenny å arbeide på kjøkkenet på Hunn spesialskole. Da denne ble flyttet til Øverby fulgte Jenny med på lasset.

Familien Pettersen på Skibladner

Ynglingen, slik huset så ut i 1899.

Bilde: Mjøsmuseet

Gjøvik holder Skibladnerdag 21. august

I anledning 100 års jubileet av Mjøsas hvite svane vil det bli arrangert lystturer hele dagen tirsdag 21. august. Den første turen blir forbeholdt byens gamle som vil få tildelt gratisbilletter, og ombord vil de bli traktert med kaffe og smørbrød. Da dette tiltak er basert på velvillighet av byens bedrifter og forretningsstand håper vi at disse vil være med og støtte opp om arrangementet. Den andre turen blir en familietur, og den siste en kveldstur for de voksne. Blir det klarvær så er det jo ifølge almanakken fullmåne den-

ne kvelden, og da skulle alt ligge til rette for en hyggestund på Mjøsa. Det blir musikk på alle turer ved henholdsvis Blåveisene, Gjøvik Musikkorps og Gjøvik private Janitcharkorps. Dessuten blir det underholdning av noen unge jenter og det vil også bli et allsangprogram.

Vi skal senere komme tilbake med opplysninger om turene angående avgangtider og billettsalg.

Skibladnerdagens komité

Kjell Torp. Jens Pettersen.
Kolbjørn Nedrud.

Oppland Arbeiderblad 21. juli 1956

Skibladner-tur fra Gjøvik i morgen kveld

Det blir ny billigtur med «Skibladner» lørdag kveld, og «Blåveisene» vil underholde ombord. Arrangementet er forøvrig ordnet på samme måte som sist med busser fra Eidsvoll til Gjøvik. Det er spadd fint vær, og dermed skulle alt ligge til rette for en strålende tur langs de sommerfriske mjosstrendene.

Samhold 14. juni 1957

7. Valborg Hansen (1920-2002)

Valborg Hansen bodde på Gamletangen hele sitt liv. Hun giftet seg aldri og bodde sammen med søsteren Margith. Valborg viet sitt liv til å tjene andre og i nesten 40 år var hun hushjelp hos familien Schonhowd i Gjøvik. De som hadde gleden av å ha Valborg i huset var Marie Josefine, f. Bjølseth, og Mauritz Schonhowd med barna Scott Bredo, f. 1929, og Edel Synnøve, f. 1932. Mauritz Schonhowd var den som bygde opp konfeksjonsbedriften Opkofa som ble en stor aktør i bransjen. Mauritz var 23 år eldre enn Marie og han døde i 1951. Etter hans bortgang ble det Marie som holdt i trådene i Opkofa sammen med sønnen Scott.

Valborg Hansen

Fra 1948 var Valborg Hansen hos Marie Schonhowd som hushjelp. Hun var der uten hensyn til ukedag eller arbeidstid og hadde egne hybel. Valborg gjorde en innsats som huskes og verdsettes i dag. Spesielt gjelder dette Maries barnebarn Edel Christin som oppfattet Valborg nærmest som en reservemor. Edel Christin ble god venn med alle i familien på Gamletangen og viste dem sin takknemlighet så lenge hun kunne. For alt dette fikk Valborg i 1997 medalje fra Det kgl. Selskap for Norges Vel for lang og tro tjeneste hos Schonhowd.

Valborg Hansen i 1956 med nevøen Tom utenfor huset på Gamletangen.

Kilder:

Marith Evensen

Randi Holthe

Bjørg Wiklund Olsen

Tom Pettersen

Brøttum historielag

Nasjonallbiblioteket: Norske aviser